

[Jens Thoft]

Når jeg beder om ordet, er det, fordi jeg synes, det er lidt vigtigt, at ministeren ikke afsporer debatten om varelagernedskrivningerne. Det, vi foreslår – og det er jeg sikker på at ministeren også har forstået, men han lod, som om han fuldstændig havde misforstået det – er, at igangværende arbejder opføres ens uanset branche. I dag er det sådan, at igangværende arbejder i en entreprenørvirksomhed skal medregnes, mens igangværende arbejder i en revisionsvirksomhed eller en advokatvirksomhed ikke skal medregnes. Det er en forenkling at sikre, at igangværende arbejder medregnes ensartet. Det er altså ikke en komplikation.

Så er jeg ked af, at ministeren overhovedet ikke har forstået problemerne ved kursgevinstbeskatningen. Når ministeren laver symmetri – og det kan der være mange tilsyneladende gode argumenter for – så sætter ministeren altså hr. Glistrup i arbejde. Det bliver meget, meget simpelt at omgå det, når man kan fratække tab. Hvis ikke man laver en værnsregel, så tab kun er fradragsberettigede i tilsvarende gevinster, går det nødvendigvis galt. Det har intet med forenkling at gøre.

Hvis ministeren gennemfører symmetri, vil man skabe stor beskæftigelse hos advokaterne, og det synes jeg ikke der er nogen som helst grund til. Samtidig vil man skabe et hul i statskassen. Den kursgevinstbeskatning, ministeren fremlægger, vil altså medføre tab og ikke gevinst for statskassen.

Stavad (S):

Som skatteministeren indledte med at sige, er det jo 13 forslag, vi her har til behandling, og ordførerne har ikke – på samme måde som skatteministeren tilsyneladende – fået tildelt tre kvarters taletid. Deraf brugte skatteministeren de første 25 minutter helt i strid med almindelig sædvane til at omtale regeringsforslag, men det må vel være udtryk for, at ministeren ikke har særlig stor tillid til regeringspartiernes ordførere, selv om der er tre af dem, som kunne kommentere. Men nu kan ordførerne selvfølgelig henvise til det, ministeren har sagt, og dermed undgå at komme i modstrid med ministeren, og det er da også i orden, det tilgiver vi gerne.

Derudover vil jeg godt som en enkelt bemærkning til den meget lange tale, ministeren holdt, sige, at jeg synes, den meget barske måde, hvorpå skatteministeren afviser Kristeligt

Folkepartis og CD's forslag om at bringe momsen ind i debatten, er bemærkelsesværdig. Jeg synes, at skatteministeren på det stadium, vi befinder os på i øjeblikket, burde have et anderledes åbent sind i forhold til at diskutere, hvilken teknik vi kan anvende for at sikre almindelige familiers realindkomst og derigennem også sikre, at købekraften bevares, samtidig med at vi får lave indkomststigninger.

Socialdemokratiet har i øvrigt ikke givet udtryk for, at vi mener, at en generel momsnedsettelse vil være et egnet instrument. Det, vi har givet udtryk for, er, at momsnedsettelse på udvalgte fødevarergrupper, eksempelvis på mejeriprodukter, som vi kendte det, indtil firklovreregeringen afskaffede det i 1983-84, kunne sikre billige fødevarer, f.eks. billige mælkeprodukter til børnefamilier og andre, og det kunne være et egnet middel til sammen med nogle afgiftslettelser og nogle takstlettelser at sikre en fornuftig fordeling af de beløb, vi måtte have til rådighed til at lette og sikre en uændret – mindst uændret – realløn selv ved lave indkomststigninger.

Det er, som om skat af regeringen er gjort til løsningen på alting. Uanset at vi står med meget store problemer, giver snakken om skat, som det kom til udtryk i statsministerens åbningsredegørelse, som regeringen lagde vægt på det under åbningsdebatten, og i det hele taget som debatten er foregået med regeringen i spidsen i de seneste måneder, et indtryk af, at bare vi fik ændret nogle bestemte skatteregler, havde vi løst dette samfunds problemer. Det mener jeg er farligt at give udtryk for.

Ikke sådan, at Socialdemokratiet ikke er parat til at diskutere skat. Det er vi selvfølgelig, for vi mener, at der er behov for en bedre fordeling af skattebyrden, og at der er behov for tilpasning til verden omkring os, sådan som vi foreslog eksempelvis ved at få det danske skattesystem omlagt, så vi får en bruttoafgift, der svarer til andre landes arbejdsgiverafgifter.

For når skatteministeren kan holde sine mange festtaler om, hvor høje procenter vi har i indkomstskattesystemet, så har skatteministeren jo ret, men virkeligheden er, at vores skattesystem adskiller sig utrolig meget fra de andre landes skattesystemer, fordi arbejdsgiverafgifter stort set ikke spiller nogen rolle i det danske system, hvorimod de gør det i landene omkring os. Ville man tilpasse til EF og til andre lande,